



AGATHA CHRISTIE

Με ανοιχτά χαρτιά



ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Με ανοιχτά χαρτιά**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Cards on the Table
Από τις Εκδόσεις HarperCollinsPublishers, Λονδίνο 2016
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δέσποινα Κανελλοπούλου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Agatha Christie Limited, 1936. All rights reserved.
AGATHA CHRISTIE, POIROT, the Agatha Christie Signature and the AC Monogram Logo are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere.
All rights reserved.
© Εξωφύλλου: HarperCollinsPublishers Ltd.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Ο μπαλαντέρ του θανάτου»
Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3669-2
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3670-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

AGATHA CHRISTIE

Με ανοιχτά χαρτιά

Μετάφραση: Δέσποινα Κανελλοπούλου



ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς
Πέντε μικρά γουρουνάκια
Φόνοι με αλφαθητική σειρά
Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές
Ο Πουαρό ερευνά
Φόνος στο πρεσβυτήριο
Το πτώμα στη βιβλιοθήκη
Και δεν έμεινε κανένας
Δέκα ύποπτοι για φόνο
Μια αυτοβιογραφία
Έγκλημα στο γκολφ
Η δολοφονία του Ρότζερ Άκροϊντ
Οι Μεγάλοι Τέσσερις
Θανάσιμος κίνδυνος
Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό
Η φαρμακερή πένα
Πρόσκληση σε φόνο
Ο μυστικός αντίπαλος
Η δοκιμασία της αθωότητας
Το μυστικό του Τσίμνεις
Φόνος στη Μεσοποταμία
Το μυστήριο του Μπλε Τρένου
Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή
Πουαρό
Τραγωδία σε τρεις πράξεις
Οι άθλοι του Ηρακλή

Σίκαλη στην τσέπη
Ο καθρέφτης ράγισε
Ν ή Μ;
Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;
Το μυστήριο των επτά ρολογιών
Το μυστήριο του Λίστερντεϊλ
Σιωπηλός μάρτυρας
Έγκλημα στον Νείλο
Έγκλημα κάτω από τον ήλιο
Μυστήριο στην Καραϊβική
Η ξεχασμένη δολοφονία
Ο φόνος είναι εύκολος
Η εξαφάνιση της γηραιάς κυρίας
Ο Ωχρός Ίππος
Το μυστήριο του Σίταφορντ
Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ
Με ανοιχτά χαρτιά
Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης
πουτίγκας
Το τρένο των 16:50
Τα δεκατρία προβλήματα
Συνέταιροι στο έγκλημα
Ατέλειωτη νύχτα
Επιβάτης για Φρανκφούρτη
Ο άντρας με το καφέ κοστούμι
Προς το μηδέν

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	9
Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου	11
Πρόλογος.....	13
1. Ο κύριος Σαϊτάνα	15
2. Δείπνο του κυρίου Σαϊτάνα	21
3. Ένα παιχνίδι μπριτζ.....	30
4. Ύποπος υπ' αριθμόν ένα.....	39
5. Ύποπος υπ' αριθμόν δύο	49
6. Ύποπος υπ' αριθμόν τρία	54
7. Ύποπος υπ' αριθμόν τέσσερα	63
8. Ποιος απ' όλους το έκανε;	67
9. Δρ Ρόμπερτς	80
10. Δρ Ρόμπερτς (συνέχεια).....	92
11. Κυρία Λόριμερ	101
12. Αν Μέρντιθ	108
13. Δεύτερος επισκέπτης	115
14. Τρίτος επισκέπτης.....	125
15. Ταγματάρχης Ντέσπαρντ	134

16. Η μαρτυρία της Έλσι Μπατ	142
17. Η μαρτυρία της Ρόντα Ντοζ	148
18. Απογευματινό τσάι	157
19. Συμβούλιο	163
20. Η μαρτυρία της κυρίας Λάξμορ	180
21. Ταγματάρχης Ντέσπαρντ	188
22. Μαρτυρίες από το Κομπέικρ	194
23. Η μαρτυρία ενός μεταξωτού καλσόν	197
24. Αποκλεισμός τριών υπόπτων;	204
25. Η κυρία Λόριμερ μιλάει	210
26. Η αλήθεια	215
27. Ο αυτόπτης μάρτυρας	223
28. Αυτοκτονία	227
29. Ατύχημα	236
30. Φόνος	244
31. Με ανοιχτά χαρτιά	250

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Ένα πτώμα, τέσσερις ύποπτοι, τέσσερις ντετέκτιβ. Η Άγκαθα Κρίστι συνθέτει ένα πανέξυπνο μυστήριο γύρω από ένα παιχνίδι μπριτζ, όπου και οι τέσσερις παίκτες θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι ο δολοφόνος. Όπως αναφέρει και η ίδια η συγγραφέας στον πρόλογο του βιβλίου, αυτή είναι μία ιστορία που εξίταρε για τα καλά τα μικρά φαιά κύτταρα του Ηρακλή Πουαρό.

Σε αυτό το βιβλίο κάνει την πρώτη εμφάνισή της και η Αριάδνη Όλιβερ, μία δημοφιλής συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων, το άλλοτε έγκο της Κρίστι, χαρακτήρας που χρησιμοποιεί συχνά στα έργα προκειμένου να θυμίζει την παρουσία της και να μεταφέρει πιο ξεκάθαρα τις απόψεις της. Μάλιστα, ένας ήρωας του βιβλίου αναγνωρίζει την Αριάδνη Όλιβερ ως συγγραφέα του βιβλίου Το πτώμα στη βιβλιοθήκη, τίτλο που χρησιμοποίησε η Άγκαθα Κρίστι σε βιβλίο της με τη μίς Μαργλ το 1942.

Το 1981 το βιβλίο διασκευάστηκε για το θέατρο, χωρίς όμως τον Ηρακλή Πουαρό. Το 2005 ο ηθοποιός Ντέιβιντ Σουσέ πρωταγωνίστησε, υποδουόμενος τον Πουαρό, στην τηλεοπτική σειρά Agatha Christie's Poirot. Την Αριάδνη Όλιβερ έπαιξε η Ζόι Γουαναμέικερ, η οποία ταυτίστηκε μετέπειτα με τον συγκεκριμένο ρόλο. Το 2010 το βιβλίο κυκλοφόρησε με τη μορφή graphic novel.

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Ηρακλής Πουαρό

Βετεράνος Βέλγος ντετέκτιβ, που δέχεται μια πρόσκληση σε δείπνο και, όταν γίνεται ο πρώτος φόνος, αναλαμβάνει να διαλευκάνει την υπόθεση με τη βοήθεια άλλων τριών «λαγωνικών».

Κύριος Σαϊτάνα

Ο μυστηριώδης οικοδεσπότης που παραθέτει το δείπνο. Λατρεύει τις ίντριγκες και περιβάλλεται μονίμως από μια μεφιστοφελική αύρα.

Αριάδνη Όλιβερ

Διάσημη συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων, η οποία συμμετείχε στο δείπνο και στη συνέχεια βοηθάει τον Πουαρό και τους υπολοίπους στη διαλεύκανση του φόνου.

Επιθεωρητής Μπατλ

Επιθεωρητής της Σκότλαντ Γιארντ, επίσης καλεσμένος του Σαϊτάνα στο δείπνο. Συνεργάζεται με τον Πουαρό για να βρουν τον ένοχο.

Συνταγματάρχης Ρέις

Υψηλά ιστάμενο πρόσωπο στον στρατό, για το οποίο όλοι λένε με νόημα ότι ανήκει στις Μυστικές Υπηρεσίες. Βρίσκεται κι αυτός στο δείπνο και στη συνέχεια συμμετέχει στη διαλεύκανση του εγκλήματος.

Δρ Ρόμπερτς

Δημοφιλής γιατρός με πλούσια πελατεία και ευχάριστους τρόπους. Ένας από τους τέσσερις υπόπτους για τη δολοφονία.

Κυρία Λόριμερ

Μια αριστοκρατική εξηντάρα, με μεγάλη αδυναμία στο μπριτζ. Γίνεται ιδιαίτερα συμπαθής στον Πουαρό λόγω της οξύνουιας και της καλλιέργειάς της. Ανήκει κι αυτή στον κύκλο των υπόπτων.

Ταγματάρχης Ντέσπαρντ

Ένας γοπευτικός, κοσμογυρισμένος και περιπετειώδης άνδρας, ο οποίος βρίσκεται προσωρινά στο Λονδίνο, ανάμεσα στις αποστολές του σε διάφορα εξωτικά και απομακρυσμένα μέρη του πλανήτη. Είναι επίσης ένας από τους τέσσερις υπόπτους.

Αν Μέρεντιθ

Νεαρή, ντροπαλή και καθωσπρέπει κοπέλα, η οποία γνώρισε τον Σαϊτάνα σε κάποιο ταξίδι και είναι επίσης προσκεκλημένη στο δείπνο. Παρά το νεαρό της ηλικίας της, είναι κι αυτή μία από τους υπόπτους.

Ρόντα Ντοζ

Η καλύτερη φίλη και συγκάτοικος της Αν Μέρεντιθ. Παρορμητική και περιπετειώδης, καθώς και μεγάλη θαυμάστρια της Αριάδνης Όλιβερ, συμμετέχει κι αυτή με τον τρόπο της στη διαλεύκανση της υπόθεσης.

Πρόλογος

Υπάρχει η ευρέως διαδεδομένη άποψη ότι τα αστυνομικά μυθιστορήματα μοιάζουν με αγώνα στον ιππόδρομο – πολλοί συμμετέχοντες, άλογα και αναβάτες, όλοι τους υποψήφιοι για τη νίκη. «Διαλέγετε και παίρνετε!» Ο πιθανότερος δολοφόνος έχει ακριβώς τα αντίθετα χαρακτηριστικά από το φαβορί μιας ιπποδρομίας. Με άλλα λόγια, συνήθως είναι το απόλυτο σουτσαίντερ! Αν καταφέρετε να εντοπίσετε τον λιγότερο ύποπτο, εννέα στις δέκα φορές θα έχετε βρει τον ένοχο.

Επειδή, όμως, δεν επιθυμώ οι πιστοί μου αναγνώστες να πετάξουν απδιασμένοι το βιβλίο, προτιμώ να τους προειδοποιήσω από τώρα ότι το βιβλίο που κρατούν στα χέρια τους δεν είναι τέτοιου είδους. Υπάρχουν μόλις τέσσερις ύποπτοι και –υπό τις κατάλληλες συνθήκες– οποιοσδήποτε από αυτούς θα μπορούσε να έχει διαπράξει το έγκλημα. Αυτό μειώνει δραστικά το στοιχείο της έκπληξης. Παρ' όλα αυτά, φρονώ πως και οι τέσσερις αυτοί ήρωες αξίζουν εξίσου το ενδιαφέρον του αναγνώστη, καθώς όλοι τους έχουν σκοτώσει στο παρελθόν και είναι ικανοί να το ξανακάνουν στο μέλλον. Πρόκειται για τέσσερις εντελώς διαφορετικούς χαρακτήρες, καθένας από τους οποίους έχει το δικό του, ιδιαίτερο κίνητρο για να κάνει φόνο και θα χρησιμοποιούσε διαφορετική μέθοδο για να τον διαπράξει. Επομένως, η λύση του μυστηρίου πρέπει να γίνει με καθαρά ψυχολογικούς όρους, όμως αυτό δεν την κάνει λιγότερο συναρπαστική, αφού, στο κάτω κάτω της γραφής, το... μυα-

λό του δολοφόνου παρουσιάζει πάντα το μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

Ένα πρόσθετο επιχείρημα υπέρ της συγκεκριμένης ιστορίας είναι ότι πρόκειται για μία από τις πιο αγαπημένες υποθέσεις του Ηρακλή Πουαρό. Βέβαια, όταν ο Πουαρό την περιέγραψε στον φίλο του, τον λοχαγό Χέιστινγκς, εκείνος τη βρήκε εξαιρετικά ανιαρή! Αναρωτιέμαι με ποιον από τους δύο θα συμφωνήσουν οι αναγνώστες.

ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

Ο κύριος Σαϊτάνα

Αγαπητέ μου κύριε Πουαρό!»
Ήταν μια απαλή, γουργουριστή φωνή, που δεν είχε τίπο-
τε το αυθόρμητο ή τυχαίο· ήταν προφανές ότι ο ιδιοκτήτης της τη
χρησιμοποιούσε σαν καλολαδωμένο εργαλείο.

Ο Ηρακλής Πουαρό έκανε μεταβολή, υποκλίθηκε και έτεινε το
χέρι του με κάθε επισημότητα.

Υπήρχε κάτι ασυνήθιστο στο βλέμμα του. Θα έλεγε κανείς πως
αυτή η τυχαία συνάντηση ξύπνησε μέσα του ένα συναίσθημα που
σπάνια είχε την ευκαιρία να νιώσει.

«Αγαπητέ μου κύριε Σαϊτάνα», είπε.

Σώπασαν και οι δύο. Θύμιζαν μονομάχους που βρίσκονταν σε
εγρήγορση.

Ήταν περιτριγυρισμένοι από ένα καλοντυμένο, ράθυμο λον-
δρέζικο πλήθος. Στα αυτιά τους έφταναν αργόσυρτες ομιλίες και
μουρμουρητά:

«Αχ, αγάπη μου, τι όμορφες που είναι όλες τους!»

«Μα, δεν είναι έκτακτες;»

Βρίσκονταν σε μια έκθεση ταμπακέρας στο Ουέσεξ Χάους. Η
είσοδος κόστιζε μία γκινέα και τα έσοδα θα πήγαιναν υπέρ των νο-
σοκομείων του Λονδίνου.

«Φίλτατε», είπε ο κύριος Σαϊτάνα, «πόσο χαίρομαι που σας βλέ-

πω! Δε γίνονται και πολλές εκτελέσεις τώρα τελευταία, ε; Είναι περίοδος διακοπών για τους εγκληματίες; Ή μήπως πρόκειται να γίνει κάποια ληστεία εδώ σήμερα; Ω, μα αυτό θα ήταν χάρμα!»

«Φευ, μεσιέ», απάντησε ο Πουαρό. «Βρίσκομαι εδώ ως ιδιώτης».

Η προσοχή του κυρίου Σαϊτάνα αποσπάστηκε στιγμιαία από μια αιθέρια νεαρά ύπαρξη με περίτεχνη κόμμωση.

«Αγαπητή μου», είπε, «μα γιατί δεν ήρθατε στο πάρτι μου; Ήταν πολύ ωραία!»

Ενώσω η αιθέρια ύπαρξη του απαντούσε, ο Πουαρό βρήκε την ευκαιρία να μελετήσει προσεκτικά το μουστάκι που στόλιζε το πάνω χείλος του κυρίου Σαϊτάνα.

Ένα φινό μουστάκι, ένα εξαιρετικό μουστάκι, ίσως το μοναδικό μουστάκι στο Λονδίνο που θα μπορούσε να συναγωνιστεί το μουστάκι του Ηρακλή Πουαρό.

«Όμως δεν είναι το ίδιο λαμπερό», μουρμούρισε μέσα από τα δόντια του. «Όχι, όχι, σίγουρα είναι κατώτερο από κάθε άποψη. Tout de même, είναι εντυπωσιακό».

Όλη η εμφάνιση του κυρίου Σαϊτάνα ήταν εντυπωσιακή – αυτή ήταν, άλλωστε, η επιδίωξή του. Επεδίωκε να αποπνέει μια μεφιστοφελική αύρα. Ήταν ψηλόλιγνος, με μακρόστενο, μελαγχολικό πρόσωπο, έντονα, κατάμαυρα φρύδια, μουστάκι με κερωμένες άκρες και ένα μικροσκοπικό μαύρο γενάκι. Τα ρούχα του ήταν έργα τέχνης· εξαιρετικής ποιότητας, αλλά και κάπως εκκεντρικά.

Κάθε υγιής Άγγλος που τον αντίκριζε ήθελε να τον αρχίσει στις κλοτσιές! Όλοι απαρεγκλίτως αναφωνούσαν: Να κι αυτός ο μαυριδερός ο Σαϊτάνα!

Όμως οι γυναίκες, οι κόρες, οι αδελφές, οι θείες, οι μανάδες, μέχρι και οι γιαγιάδες τους απαντούσαν, ανάλογα με την ηλικία τους, περίπου ως εξής: Ναι, καλέ μου. Πράγματι, είναι απίστευτα φριχτός. Αλλά και τόσο πλούσιος! Και κάνει εξάισια πάρτι! Και πάντα έχει κάτι διασκεδαστικό και πιπεράτο να σου πει για τους άλλους.

Κανείς δεν ήξερε αν ο κύριος Σαϊτάνα ήταν Αργεντινός, Πορτογάλος, Έλληνας ή κάποιας άλλης, ακόμα πιο εξωτικής εθνικότητας.

Τρία πράγματα, όμως, ήταν αδιαμφισβήτητα:

Ζούσε μέσα στην πολυτέλεια, σε ένα υπέροχο διαμέρισμα στην Παρκ Λέιν.

Οργάνωνε εξάισια πάρτι – σε ευρύ ή στενό κύκλο, μακάβρια ή καθωσπρέπει, μα πάντα... αλλόκοτα.

Σχεδόν όλοι ένιωθαν κάποιον φόβο απέναντί του.

Κανείς δεν μπορούσε να εξηγήσει με σαφήνεια για ποιο λόγο συνέβαινε αυτό. Ίσως επικρατούσε γενικώς η αίσθηση πως ο Σαϊτάνα είχε ράμματα για τη γούνα του καθενός. Επικρατούσε, επίσης, η γενική πεποίθηση ότι το χιούμορ του ήταν κάπως ιδιόρρυθμο.

Όλοι ένιωθαν ότι καλό θα ήταν να αποφεύγουν τις προσβολές προς το πρόσωπο του κυρίου Σαϊτάνα, ο οποίος εκείνο το απόγευμα είχε όρεξη να διασκεδάσει πειράζοντας αυτό το αστείο ανθρωπάκι, τον Ηρακλή Πουαρό.

«Ωστε ακόμα και οι ντετέκτιβ χρειάζονται αναψυχή, ε;» συνέχισε. «Αποφασίσατε να μελετήσετε τις τέχνες τώρα στα γεράματα, κύριε Πουαρό;»

Ο Πουαρό χαμογέλασε καλοπροαίρετα.

«Απ' ό,τι βλέπω», είπε, «έχετε δανείσει και τρεις δικές σας ταμπακές στην έκθεση».

Ο κύριος Σαϊτάνα έκανε μια χειρονομία σαν να ήθελε να υποβαθμίσει το θέμα.

«Ε, ξέρετε τώρα, μικροπράγματα που μάζεψα εδώ κι εκεί. Πρέπει οπωσδήποτε να έρθετε κάποια στιγμή στο διαμέρισμά μου. Έχω μερικά ενδιαφέροντα κομμάτια στην κατοχή μου. Και δεν περιορίζομαι σε κάποια συγκεκριμένη περίοδο ή κατηγορία αντικειμένων».

«Τα γούστα σας είναι οικουμενικά», είπε ο Πουαρό χαμογελώντας.

«Ακριβώς όπως το είπατε».

Ξάφνου τα μάτια του κυρίου Σαϊτάνα έλαμψαν, οι άκρες των

χειλιών του υψώθηκαν σε ένα πονηρό χαμόγελο και τα φρύδια του σχημάτισαν ένα εντυπωσιακό τόξο.

«Θα μπορούσα να σας δείξω μέχρι και αντικείμενα από τον δικό σας τομέα, κύριε Πουαρό!»

«Ωστε έχετε το δικό σας, ιδιωτικό... Μαύρο Μουσείο;»

«Όχι δα!» Ο κύριος Σαϊτάνα χτύπησε απαξιωτικά τα δάχτυλά του. «Η κούπα που χρησιμοποιούσε ο δολοφόνος του Μπράιτον, ο λωστός ενός διάσημου διαρρήκτη... παιδιάστικες σαχλαμάρες! Ποτέ δε θα καταδεχόμουν να ασχοληθώ με τέτοιες ανοησίες. Συλλέγω μονάχα τα καλύτερα αντικείμενα από κάθε κατηγορία».

«Και ποια θεωρείτε πως είναι τα καλύτερα, από καλλιτεχνικής απόψεως, αντικείμενα στον τομέα του εγκλήματος;»

Ο κύριος Σαϊτάνα έγειρε μπροστά και ακούμπησε δυο δάχτυλα στον ώμο του Πουαρό.

«Τα ανθρώπινα όντα που διαπράττουν τα εγκλήματα, κύριε Πουαρό», είπε με φιδίσια φωνή.

Τα φρύδια του Πουαρό ανασηκώθηκαν ελαφρά.

«Αχά! Σας ξάφνιασα», είπε ο κύριος Σαϊτάνα. «Αγαπητέ μου, καλέ μου φίλε, εσείς κι εγώ βλέπουμε αυτά τα θέματα από διαφορετικά αντίθετη οπτική γωνία! Για εσάς το έγκλημα είναι υπόθεση ρουτίνας: μια δολοφονία, μια έρευνα, κάποιο στοιχείο και τελικά... καθώς, αναμφίβολα, είστε εξαιρετικά ικανός... η καταδίκη. Εμένα, όμως, δε με ενδιαφέρουν τέτοιες κοινοτοπίες! Δεν ενδιαφέρομαι για δείγματα κατώτερης ποιότητας. Και ένας δολοφόνος που συλλαμβάνεται είναι ασφαλώς αποτυχημένος. Μια μετριότητα. Όχι, εγώ εξετάζω το θέμα από καλλιτεχνική σκοπιά. Συλλέγω μονάχα τα καλύτερα δείγματα!»

«Τα οποία είναι;» ρώτησε ο Πουαρό.

«Μα, αγαπητέ μου φίλε, αυτοί που τη γλίτωσαν! Οι επιτυχημένοι! Οι εγκληματίες που έζησαν μια ευχάριστη ζωή, την οποία ουδέποτε σκίασε η παραμικρή υποψία. Οφείλετε να ομολογήσετε ότι πρόκειται για εξαιρετικά διασκεδαστικό χόμπι».

«Εγώ κάπως αλλιώς θα το χαρακτήριζα... όχι διασκεδαστικό».

«Μόλις μου ήρθε μια ιδέα!» αναφώνησε ο Σαϊτάνα, αγνοώντας το σχόλιο του Πουαρό. «Θα παραθέσω ένα μικρό δείπνο! Ένα δείπνο για να δείτε τα εκθέματά μου! Μα, είναι εξαιρετικά διασκεδαστική ιδέα. Απορώ πώς δεν το είχα σκεφτεί τόσον καιρό. Ναι, ναι, το φαντάζομαι σαν να το βλέπω, με κάθε λεπτομέρεια... Θα χρειαστεί να μου δώσετε λίγο χρόνο... Όχι την επόμενη εβδομάδα... ας πούμε, καλύτερα, τη μεθεπόμενη. Είστε ελεύθερος; Ποια μέρα να το κανονίσουμε;»

«Οποιαδήποτε ημέρα τη μεθεπόμενη εβδομάδα με βολεύει μια χαρά», είπε ο Πουαρό με μια μικρή υπόκλιση.

«Ωραία. Ας πούμε, λοιπόν, την Παρασκευή. Παρασκευή στις 18 του μηνός. Έκλεισε. Θα το σημειώσω αμέσως στην ατζέντα μου. Πιστέψτε με, νιώθω συνεπαρμένος με την προοπτική».

«Δεν είμαι βέβαιος ότι νιώθω εξίσου συνεπαρμένος», είπε διαστακτικά ο Πουαρό. «Δεν εννοώ ότι μου είναι αδιάφορη η ευγενής πρόσκλησή σας... προς Θεού, δεν είναι αυτό...»

Ο Σαϊτάνα τον διέκοψε.

«Τότε τι είναι; Θίχτηκαν οι συντηρητικές ευαισθησίες σας; Αγαπητέ μου φίλε, πρέπει οπωσδήποτε να απελευθερωθείτε από τους περιορισμούς της αστυνομικής νοοτροπίας».

«Η αλήθεια είναι πως έχω εξαιρετικά συντηρητική στάση απέναντι στο έγκλημα», είπε σκεπτικός ο Πουαρό.

«Μα, γιατί, φίλτατε; Ναι, είναι μια ανόητη, τσαπατσούλικη, αιματοβαμμένη ενασχόληση, συμφωνώ μαζί σας. Αλλά το έγκλημα μπορεί να είναι και τέχνη! Ένας δολοφόνος μπορεί να είναι καλλιτέχνης».

«Α, ναι, το παραδέχομαι».

«Τότε;» ρώτησε ο κύριος Σαϊτάνα.

«Δεν παύει να είναι δολοφόνος!»

«Μα, αγαπητέ μου κύριε Πουαρό, η αριστεία σε έναν τομέα θα έπρεπε να αποτελεί από μόνη της επαρκή λόγο άρσης του αδίκου! Εσείς, επιδεικνύοντας τεράστια έλλειψη φαντασίας, θα επιθυμούσατε να πιάσετε κάθε δολοφόνο, να του περάσετε χειροπέδες, να

τον ρίξετε σε κάποιο μπουντρούμι και τελικά, μian αυγή, να τον απαγχονίσετε. Κατά τη γνώμη μου, ένας πραγματικά επιτυχημένος δολοφόνος θα έπρεπε να συνταξιοδοτείται από το κράτος και να αποτελεί περιζήτητο συνδαιτυμόνα!»

Ο Πουαρό ανασήκωσε τους ώμους.

«Δε μου είναι τόσο αδιάφορη η πτυχή της τέχνης στο έγκλημα όσο νομίζετε. Κι εγώ μπορεί να θαυμάζω τον τέλειο δολοφόνο... όπως θαυμάζω και την τίγρη, αυτό το υπέροχο κτήνος. Αλλά θα τη θαυμάσω στο κλουβί της, χωρίς να μπω εκεί μέσα. Εκτός, φυσικά, κι αν με καλεί το καθήκον να το κάνω. Διότι, βλέπετε, κύριε Σαϊτάνα, η τίγρη μπορεί να ορμήσει...»

Ο κύριος Σαϊτάνα γέλασε.

«Μάλιστα. Και ο δολοφόνος;»

«Μπορεί να δολοφονήσει», είπε βαρύθυμα ο Πουαρό.

«Καλέ μου φίλε, είστε απίστευτα κινδυνολόγος! Δηλαδή, δε θα έρθετε να δείτε τη συλλογή μου από... τίγρεις;»

«Τουναντίον. Το περιμένω πώς και πώς».

«Εξαιρετικά γενναίο εκ μέρους σας!»

«Με παρεξηγήσατε, κύριε Σαϊτάνα. Τα λόγια μου είχαν τη μορφή προειδοποίησης. Μου ζητήσατε πριν από λίγο να παραδεχθώ πως η ιδέα σας περί συλλογής δολοφόνων είναι διασκεδαστική. Κι εγώ σας είπα ότι θα επέλεγα κάποια άλλη λέξη για να τη χαρακτηρίσω. Αυτή η λέξη είναι επικίνδυνη. Πιστεύω, κύριε Σαϊτάνα, ότι το χόμπι σας μπορεί να αποδειχθεί αρκετά επικίνδυνο!»

Ο κύριος Σαϊτάνα έβγαλε ένα άκρως μεφιστοφελικό γέλακι.

«Άρα να σας περιμένω στις 18 του μηνός;»

Ο Πουαρό έκανε μια μικρή υπόκλιση.

«Ναι, να με περιμένετε. Mille remerciements».

«Θα είναι ένα μικρό δείπνο, με λίγα άτομα. Μην το ξεχάσετε. Στις οκτώ το βράδυ», είπε ο Σαϊτάνα προτού κάνει μεταβολή και φύγει.

Ο Πουαρό απέμεινε κάνα δυο λεπτά να τον παρακολουθεί σκεπτικός, κουνώντας αργά το κεφάλι.



*Έπαιζε τον ρόλο του διαβόλου με υπερβολικά
μεγάλη επιτυχία. Αλλά δεν ήταν ο διάβολος. Κατά βάθος
ήταν απλώς ένας ανόητος άνθρωπος. Κι έτσι... πέθανε.*

Όταν ο ιδιόρρυθμος κύριος Σαϊτάνα οργάνωνε αυτή τη συγκέντρωση για να επιδείξει τη μοναδική συλλογή του σχετικά με την τέχνη του εγκλήματος, δε φανταζόταν την εξέλιξη... Δολοφονείται παρουσία των καλεσμένων του εν μέσω μιας παρτίδας μπριτζ. Αν και δημοφιλής οικοδεσπότης, όλοι μάλλον φοβούνταν τον νεκρό. Παρά τις αρχικές επιφυλάξεις του να αποδεχθεί την πρόσκληση, ο Πουαρό είναι μεταξύ των παρευρισκομένων και καλείται να ζητήσει απ' όλους να ανοίξουν τα χαρτιά τους σ' αυτό το θανάσιμο παιχνίδι.



2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ



Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr



ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 23615

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ